

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῆ 21 Ἰουλίου 1943

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 217

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 353.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 148)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀποκαταστάσεως ζημιῶν ἐπενεχθεισῶν εἰς Γερμανοὺς ἢ Ἰταλοὺς ὑπηκόους» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1586)1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 1 καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 148)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀποκαταστάσεως ζημιῶν ἐπενεχθεισῶν εἰς Γερμανοὺς ἢ Ἰταλοὺς ὑπηκόους» καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 301)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 148)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος καὶ διὰ τῶν Ἀλβανοὺς ὑπηκόους» καὶ κωδικοποιήσεως καὶ τῶν τριῶν τούτων εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διάγγελμα τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 148 τῆς 10)11 Ἰουνίου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀποκαταστάσεως ζημιῶν ἐπενεχθεισῶν εἰς Γερμανοὺς ἢ Ἰταλοὺς ὑπηκόους» ὡς καὶ τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτο ὑπ' ἀριθ. 1586 τῆς 30 Ἰουλίου] 5 Ἀυγούστου 1942 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀντικαταστάσεως τοῦ ἄρθρου 1 καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 148)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος» περὶ ἀποκαταστάσεως ζημιῶν ἐπενεχθεισῶν εἰς Γερμανοὺς ἢ Ἰταλοὺς ὑπηκόους» καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 301 τῆς 22)23 Ἰουλίου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 148)1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ ἀποκαταστάσεως ζημιῶν ἐπενεχθεισῶν εἰς Γερμανοὺς ἢ Ἰταλοὺς ὑπηκόους» καὶ διὰ τῶν Ἀλβανοὺς ὑπηκόους» τροποποιούμεναι καὶ συμπληρούμεναι διὰ τοῦ παρόντος νόμου κωδικοποιούνται εἰς ἓν ἐνιαῖον κείμενον νόμου ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον 2.

Α. Θετικῆ, ὕλικῆ καὶ ἀμεσοὶ ζημίαι τῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων Γερμανικῆς ἢ Ἰταλικῆς ἢ Ἀλβανικῆς ὑπηκοότητος αἱ ἐν Ἑλλάδι συνετελεσθῆσαν κατωτέρω αἰτιῶν καὶ ἐντός τῶν καθοριζομένων χρονικῶν ὁρίων προξενηθεῖσι (ἄρθρο 1) ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς τῆς Χώρας ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν ἢ Ἰταλικῶν ἐνόπλων δυνάμεων αἱ προσερχόμεναι ἐκ τῶν πολεμικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων ἢ συναφῶν πρὸς αὐτάς γεγονότων. 2)

ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1941 καὶ καθ' ὅλην τὴν ὡς ἄνω διάρκειαν τῆς Κατοχῆς τῆς Χώρας, αἱ γενόμεναι ἐξ οἰωνδήποτε πράξεων τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς διεθνῶς ἀνεγνωρισμένων καὶ σκοποῦσῶν ἀποικειστικῶς τὴν ἀσφάλειαν καὶ συντήρησιν τῶν στρατευμάτων τῆς Κατοχῆς ἢ τεινουσῶν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς διεξαγωγῆς τοῦ πολέμου, 3) ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 ἕως τῆς 6 Ἀπριλίου 1941, ἐκ διαρκειῶν ἢ καταστροφῶν καὶ ἐν γένει παρὰ νόμον ἐνεργειῶν γενομένων παρ' Ἑλλήνων συνετελεσθῆσαν πολεμικῶν περιστάσεων, 4) ἀπὸ 6 Ἀπριλίου 1941 καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Κατοχῆς τῆς Χώρας ἐξ οἰωνδήποτε μεμονωμένων πράξεων ἢ ἄλλων συνολικῶν ἐνεργειῶν σχετικῶν, συναφῶν, ἀφορωσῶν καὶ ἀναγομένων εἰς τὸν παρόντα πόλεμον, ἐνεργηθεισῶν ἢ ἐνεργηθησομένων παρ' Ἑλλήνων καὶ 5) ἐξ ἐπιτάξεων, κατασχέσεων, ἀφαίρέσεων χρησιμοποίησεων καὶ ἀγορῶν γενομένων παρὰ τῶν Ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν Ἀρχῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπικράτειαν καὶ ἐπὶ Ἀλβανικοῦ ἐδάφους κατὰ τὰς ἐκείσε πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 ἕως τῆς 6 Ἀπριλίου 1941, ἐλέγχονται, βεβαιούνται, ἐκτιμῶνται καὶ ἐκδικάζονται συμφῶνως ταῖς κατωτέρω διατάξεσι τοῦ παρόντος νόμου, ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου αἰτήσεως συνοδευομένης ὑφ' ὅλων τῶν δικαιολογητικῶν, ἅτινα δύνανται οὗτος νὰ προσκομίσῃ πρὸς πληρεστέραν ὑποστήριξιν τῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Διὰ τὸν ἐλεγχον, τὴν βεβαίωσιν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ζημιῶν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου καὶ τὴν ἐπίδρασιν τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ζημιωθέντας ὑπηκόους τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἀλβανίας συνιστῶνται αἱ κάτωθι τρεῖς Ἐπιτροπαί, ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ σύνθεσις τῶν ὁποίων ἔχει ὡς ἀκολούθως.

2. Προκειμένου περὶ αἰτήσεως ἀποζημιώσεως οὐχὶ μείζονος τῶν πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν, περὶ τῆς πληρωμῆς ταύτης ἀποφασίζει Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπαρτιζομένη ἐξ ἐνὸς Πρωτοδίκου, ὡς Προέδρου καὶ ἐκ δύο ἀνωτέρων οικονομικῶν ὑπαλλήλων ὡς μελῶν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρισίν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Προκειμένου περὶ αἰτήσεως ἀποζημιώσεως μείζονος τῶν πέντε ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἡ αἴτησις ἐκδικάζεται ὑπὸ Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐξ ἐνὸς Συμβούλου ἢ Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας ἢ Ἐφέτου, ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ ἀρχαιότερου τοῦ Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν τῆς Κεντρικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένης ἐκδικάσεως ὑποθέσεων ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῇ παραγράφῳ πέντε (5) τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, μετέχουσιν ὡς μέλη αὐτῆς καὶ τρεῖς ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, εἰς ὕψους, εἰς Ἐπιμελητείας καὶ εἰς διαχειρίσεως ὀριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἄνω Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ εἰς τὸν αἰτοῦντα καὶ εἰς τὸ Δημόσιον ἐκπροσωπούμενον ὑπὸ Νομικοῦ Συμβούλου, ἐντὸς πενθημέρου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοπρῆσεως τῆς ἀποφάσεως, ἐνώπιον Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαιτούμενης ἐξ ἐνός Ἀρσοπαγίτου ἢ Συμβούλου τῆς Ἐπικρατείας ἢ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὡς Προέδρου, ἐξ ἐνός Παρέδρου τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἢ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ Ἐφέτου, ἐξ ἐνός Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ ἐξ ἐνός Διευθυντοῦ Ὑπουργείου λαμβανόμενον ἐκ τῶν λοιπῶν πολιτικῶν Ὑπουργείων. Τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς, προκειμένης ἐκδικάσεως προσφυγῆς κατ' ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν ζημιῶν τῶν ἀναγραφόμενων ἐν τῇ παραγράφῳ πέντε (5) τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, μετέχουσιν ὡς μέλη αὐτῆς καὶ τρεῖς Συνταγματάρχαι, ἢ Ἀντισυνταγματάρχαι, εἰς ὄπλου, εἰς Ἐπιμελητείας καὶ εἰς Διχειρίσεως.

5. Παρ' ἐκάστη τῶν ἄνω Ἐπιτροπῶν ἐκπροσωπεῖται τὸ Δημόσιον ὑπὸ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

6. Αἱ ἄνω Ἐπιτροπαὶ συνιστῶνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐν ἧ ὀρίζονται τὰ μέλη καὶ ὁ γραμματεὺς ἐκάστης ἐξ αὐτῶν, λαμβανόμενος ἐκ τῶν Γραμμάτων ἢ Εἰσηγητῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Ὡς μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρέπεται ν' διορίζονται καὶ συνταξιοῦχοι διπτελέσαντες εἰς τὸν βαθμὸν, ὃν καθορίζει διὰ τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν τὸ ἄρθρον τοῦτο.

Ἄρθρον 4.

1. Ὑποβληθείσης αἰτήσεως ἀποζημιώσεως ἢ προσφυγῆς εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ὁ Πρόεδρος ἐκάστης ἐξ αὐτῶν ὀρίζει δικασίμων μὴ ἀφισταμένην πέραν τῶν δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς παρελήφθη ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ αἴτησις ἢ ἡ προσφυγὴ, καθ' ἣν κλητεύεται ὅπως παραστή, ἐὰν ἐπιθυμῇ, ὁ αἰτῶν ἢ ὁ πληρεξούσιος ἢ ἀντίκλητος αὐτοῦ. Ἡ κλήτευσις δέον νὰ γίνεται ἐγγράφως, ἐπὶ ἀποδείξει καὶ τρεῖς τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου.

2. Αἱ Ἐπιτροπαὶ διερευνῶσι κατὰ τὸ δυνατόν τὰ ἐν ἐκάστη περιπτώσει στοιχεῖα πρὸς ἐξακριβώσιν τῆς ζημίας, ἐκδίδουσαι τὴν ἀπόφασιν ἐντὸς δεκαήμερου τὸ βραδύτερον ἀπὸ τῆς δικασίμου, ἐν ἧ ἀποφαίνονται περὶ τοῦ ἐὰν ὁ αἰτῶν δικαιούται ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει περὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῆς. Ἡ ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις κωνοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ γραμματεῦς τῆς Ἐπιτροπῆς παραχρῆμα εἰς τὸν αἰτοῦντα ἢ τὸν πληρεξούσιον ἢ ἀντίκλητον αὐτοῦ. Κατὰ τὴν ἔρευναν αὐτῶν αἱ Ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ διατάσσωσιν αὐτοψίαν ἢ πραγματογνωμοσύνην ἐνεργουμένην εἴτε παρὰ μελῶν αὐτῶν, εἴτε παρ' ἀστυνομικῶν ὀργάνων, εἴτε παρ' ἄλλων εἰδημόνων προσώπων. Πᾶσαι αἱ ἀρχαί, πᾶς ὀργανισμὸς, ὡς καὶ πᾶς ἰδιώτης, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν ἀνευ ἀναβολῆς εἰς τὰς Ἐπιτροπὰς πᾶν στοιχεῖον ἢ μαρτυρίαν ζητούμενην παρ' αὐτῶν καὶ νὰ ἐνεργῶσι πᾶν ὅ,τι ἀνατίθεται αὐτοῖς.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς εἰναι ἐκτελεσταί, καθὼς καὶ αἱ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐφ' ὅσον κατέστησαν τελεσίδικοι διὰ τῆς παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς διὰ τὴν προσφυγὴν τεταγμένης προθεσμίας.

2. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἀναγράφεται ἢ ἐκάστοτε ἀπαιτούμενη πίστωσις

διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων, ἧτις ἐνεργεῖται δι' ἐνταλμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

3. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένοι πληρωμαὶ δι' ἀποκατάστασιν ἐπενεχθεισῶν ζημιῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πολεμικῆς περιόδου εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα Γερμανικῆς ἢ Ἰταλικῆς ἢ Ἀλβανικῆς ὑπηκοότητος, αἱ πληρωθεῖσαι ἤδη, εἴτε κατόπιν ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ Νομοθ. Δ [τος 148] 1941, εἴτε κατόπιν πράξεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θεωροῦνται νομίμως γενόμεναι καὶ μὴ ὑποκείμεναι εἰς ἀναθεώρησιν τινα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου.

4. Αἱ αἰτήσεις φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων Γερμανικῆς ἢ Ἰταλικῆς ἢ Ἀλβανικῆς ὑπηκοότητος, ἐφ' ὧν ἐξεδόθησαν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν τῶν ἄρθρων, 2 καὶ 3 τοῦ Νομοθ. Δ [τος 148] 1941 ἀπορριπτικαὶ ἀποφάσεις, ἢ αἰτήσεις τῶν αὐτῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων δι' ἃ ἐξεδόθησαν ἤδη παρὰ τῶν αὐτῶν Ἐπιτροπῶν ἀποφάσεις χορηγοῦσαι ἀποζημιώσεις μὴ πληρωθείσας ταῖς δικαιούχοις δι' οἰονδήποτε λόγον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, εἰσάγονται ἐκ νέου, ἀγαθῶς τοῦ αἰτουμένου ποσοῦ, καὶ ἐπανεκδικάζονται ἐς ὑπαρχῆς παρὰ τῆς Γνωμοδοτικῆς ἢ τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου. Ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τούτων ἐκδιδόμενων ἀποφάσεων, αἱ μὲν τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κατὰ δὲ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐκδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τῆς Ἀναθεωρητικῆς Ἐπιτροπῆς κατὰ τὰ ἐν τῷ ἔδαφ. 4 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 6.

Ἡ εἰσπραξις τῆς ἀποζημιώσεως τῆς παρεχομένης διὰ τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἅπασα ἢ σχετικὴ διαδικασία γίνεταί ἐφ' ἀπλοῦ χάριτος καὶ ἀνευ πληρωμῆς τέλους παρὰ τῶν δικαιούχων.

Ἄρθρον 7.

Ἐπιφυλλασσομένων καὶ τῶν εἰς τὴν ψευδορκίαν ἢ ψευδομαρτυρίαν ἐπιβαλλομένων βαρύτερων ποινῶν, πᾶς ψευδῶς δηλῶν ζημιῶν μάρτυς ἢ πραγματογνώμων ἐν γνώσει βεβαίῶν ἔστω καὶ ἀνωμότι ἐνώπιον τοῦ ἐνεργούντος τὴν ἐξακριβώσιν ψευδῆ πράγματα, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν μέχρις ἐνός ἔτους ἢ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων δραχμῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὸ Δημόσιον δύναται, ἀποζημιώσεις καταβληθείσας κατὰ τὰ ἀνωτέρω νὰ καταλογίσῃ εἰς βάρος προσώπων, ἅτινα ἀπεδείχθησαν δικαστικῶς ὑπάτιτα τῶν ζημιῶν, παρ' ὧν ἐπιδικάζεται ἢ εἰσπραξις κατὰ διατάξεις περὶ εἰσπραξέως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 9.

Ὡς βάσις ἐκτιμήσεως τῶν ζημιῶν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου δέον νὰ λαμβάνεται παρὰ τῶν Ἐπιτροπῶν ὑπ' ὄψει ἢ ἀξία τῶν κινητῶν ἢ ἀκινήτων, ἣν ταῦτα ἐκέκτηντο κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπελεύσεως τοῦ ζημιολογίου γεγονότος. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν γενομένων ζημιῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως, καὶ τὸν καθορισμὸν τῆς ἐπιδικαστέας δικαίας καὶ εὐλόγου ἀποζημιώσεως τοῖς δικαιούχοις, ἢ ἀνωτέρω ἀξία, ἣν εἶχον τὰ κινητὰ ἢ ἀκίνητα κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἔδῃ

μιουργήθη ή ζημία πολλαπλασιάζεται, αναλόγως των κατά την επίδικασιν της αποζημιώσεως συντρεχουσών οικονομικών συνθηκών, επί συντελεστήν αύξήσεως καθοριζόμενον κατά μήνα υπό του Υπουργού των Οικονομικών.

Άρθρον 10.

Προκειμένου περί των περιπτώσεων ζημιών του άρθρου 2 και 3 του παρόντος νόμου, εάν εκ των αιτιών των κατεβλήθη εις τους δικαιούχους ή παρακατετέθη επ' οφθαλμικήν αὐτῶν χρηματικὸν τι ποσὸν ἀνευ ἐκδόσεως σχετικῆς ἀποφάσεως, τὸ ποσὸν τοῦτο συμψηφίζεται κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν Ἐπιτροπῶν εἰς τὴν διὰ ταύτης ἐκδικαζομένην ἀποζημίωσιν.

Άρθρον 11.

Ἐκ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οικονομικῶν ὀρίζονται δώδεκα εἰδήμονα πρόσωπα, εἰς ἓν ἢ πλείονα ἐκ τῶν ἑξῆς: αἱ Πρόεδροι τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ άρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου, προκειμένου περί θεμάτων ἀπαιτούντων ἐμπειρίαν, τέχνην ἢ εἰδικότητα, ἀναθέτουσι τὸ συγκεκριμένον θέμα πρὸς συμβουλευτικὴν γνωμοδότησιν. Ἡ ἀμοιβὴ τούτων καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οικονομικῶν.

Άρθρον 12.

Εἰς τὰ μέλη τῶν Ἐπιτροπῶν καταβάλλεται ἀποζημιώσις τεσσάρων χιλιάδων δραχμῶν εἰς δὲ τοὺς γραμματεῖς δύο χιλιάδων δραχμῶν κατὰ συνεδρίασιν καὶ μέχρι τριάκοντα συνεδριάσεων κατὰ μῆνα.

Άρθρον 13.

Διάταγμα ἐκδοθησόμενον ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οικονομικῶν θέλει καθορίσει τὸν τρόπον τῆς βεβαιώσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν ἐν τῇ παραγρ. 5 τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἀναγραφομένων περιπτώσεων ζημιῶν ὡς καὶ τὰ ἀπαιτηθησόμενα δικαιολογητικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς γενομένης ζημίας, καθὼς καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν σχετικὴν καὶ συναγομένην εἰς τὴν ἐν γένει ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

Άρθρον 14.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΔΟΥΒΑΡΙΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Ἰουλίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

Ότι από 1ης Ιουλίου 1943 δυνάμει του άρθρου 1 του υπ' αριθ. 1013/1937 Αναγκαστικού Νόμου Έφ. Κυβ. 531 της 31/12/1937 (Τεύχος Α') και των εις εκθέσεων αυτού εκδοθεισών, υπ' αριθ. Τ 4064 της 31 Ιουλίου 1942 απόφασης δημοσιευθείσης εις το υπ' αριθ. 146 (Τεύχος Β') της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και της υπ' αριθ. Π 4326 της 2 Ιουνίου 1943 απόφασης του Υπουργού των Οικονομικών δημοσιευθείσης εις το υπ' αριθ. 85 (Τεύχος Β') φύλλον της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως της 9 Ιουνίου 1943, ωρίσθησαν οι όροι της ετήσιας συνδρομής της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως, τα τέλη των δημοσιεύσεων και ή τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως κλπ. ως κάτωθι :

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

	Εσωτερικού—	Εξωτερικού
1. Διά το τεύχος Α'	Δραχ.	20000 60000
2. Διά το τεύχος Β'	»	15000 45000
3. Δι' ἄμφοτερά τα τεύχη Α' και Β'	»	35000 105000
4. Διά το τεύχος Γ'	»	15000 45000
5. Διά τὰ τρία τεύχη Α', Β και Γ'	»	45000 150000
6. Διά τὸ Παράρτημα	»	20000 60000
7. Διά τὰ τεύχη Α' Β' Γ' και τὸ Παράρτημα	»	65000 200000
8. Διά τὸ Δελτίον Ἀν. Ἐταιριῶν	»	80000 200000
9. Διά τὰ τεύχη Α', Β', Γ' τὸ Παράρτημα και τὸ Δελτίον Ἀνωνόμων Ἐταιριῶν	»	140000 400000
10. Διά τὸ Δελτίον Ἐμπορ. και Βιομηχ. Ἰδιοκτησίας	»	20000 60000
11. Διά τὰ τεύχη Α', Β', Γ', τὸ Παράρτημα και τὰ Δελτία Ἀνων Ἐταιριῶν και Ἐμπορ Βιομηχ Ἰδιοκτ.	»	160000 480000
12. Διά τὸ τεύχος «Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ Δικαίου κ.λ.π.	»	15000 450000
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα και τὰ Δελτία	»	170000 520000

Διὰ τοὺς Δήμους τοῦ Κράτους ἡ ετήσια συνδρομὴ ωρίσθη εἰς τὸ ἡμισυ τῆς ὡς ἄνω ἀναγραφόμενης συνδρομῆς τοῦ Ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἀρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους και εἶναι προπληρωτέα

Οἱ μέχοι και τῆς 30 Ἰουνίου 1943 ἐγγραφέντες συνδρομηταὶ ἐπικρατοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἐπὶ πλέον διαφωρᾶς τοῦ δευτέρου εξαμήνου τοῦ ἔτους 1943.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Εφημερίδος ωρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον :

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς και διὰ τὰ τέλη τῶν πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ Δημόσια Γραφεῖα ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως ὡπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

1. Τῶν Α' Β Γ' τευχῶν, τοῦ Παραρτήματος, και τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομ. Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ Δρ. 150.—
2. Δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἐταιρ. Δρ. 500.—
3. Δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς και Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας. Δρ. 1000.—
4. Δι' ἕκαστον ἀντίτυπον τοῦ φύλλου εἰς δ' ἔχει δημοσιευθῆ ὁ Ἀστικὸς Κώδιξ » 2000.—

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς :

Α. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνόμων Ἐταιριῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων Δρ. 3000
2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἐταιριῶν » 70.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνόμων Ἐταιριῶν » 20 000
4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν Ἀνωνόμων Ἐταιριῶν, ὡσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ » 40 000
5. Τῶν ἀνακινώσεων και προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Ἀνων. Ἐταιριῶν » 5.000
6. Τῶν ἀνακινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν και ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἐταιριῶν συμφώνως τῷ Β.Δ. τῆς 20/5/1939 » 1.500
7. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων Ἐταιριῶν » 50.000
8. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζικῶν Ἀνωνόμων Ἐταιριῶν » 15.000
9. Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 τοῦ Νόμου 3221) 1924 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν » 12.000

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Εφημ. Κυβερνήσεως

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων και λοιπῶν δημοσιεύσεων » 3000

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου